

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link]. Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej [polityce językowej i tłumaczeniowej](#) [Link].

Decyzja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zamykająca dochodzenie w sprawie skargi 676/2008/RT przeciwko Komisji Europejskiej

Decyzja

Sprawa 676/2008/RT - Otwarta 28/03/2008 - Zalecenia w sprawie 27/10/2008 - Raport specjalny z 28/03/2008 - Decyzja z 07/07/2010

Skarżący jest organizacją pozarządową działającą w dziedzinie ochrony środowiska. W dniu 1 marca 2007 r. zwróciła się do Komisji o dostęp do informacji i dokumentów dotyczących spotkań między Komisją a przedstawicielami producentów samochodów, podczas których omówiono podejście Komisji do emisji dwutlenku węgla z samochodów. Komisja udzieliła jedynie częściowego dostępu do żądanych dokumentów. Odmówiła ona dostępu do trzech pism wysłanych przez Porsche AG do byłego wiceprezesa Verheugena, twierdząc, że ich ujawnienie naruszyłoby ochronę interesów handlowych Porsche AG.

Skarżący nie był zadowolony ze stanowiska przyjętego przez Komisję i w związku z tym zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich.

W toku dochodzenia Rzecznika Praw Obywatelskich Komisja podtrzymała swoje stanowisko. W następstwie kontroli przedmiotowych dokumentów w dniu 27 października 2008 r. Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawił Komisji projekt zalecenia, zgodnie z którym powinna ona w całości udzielić dostępu do trzech pism wysłanych przez Porsche AG do byłego wiceprzewodniczącego Verheugena lub rozważyć ich częściowe ujawnienie.

Komisja odpowiedziała na projekt zalecenia Rzecznika dopiero w dniu 11 marca 2010 r., czyli prawie 15 miesięcy po upływie trzymiesięcznego terminu wyznaczonego przez Rzecznika zgodnie z art. 228 TFUE. W międzyczasie Rzecznik Praw Obywatelskich przedłożył Parlamentowi specjalne sprawozdanie dotyczące nieudzielenia przez Komisję odpowiedzi na jego projekt zalecenia w wyżej wymienionym terminie.

W swojej odpowiedzi Komisja zaakceptowała przyznanie częściowego dostępu do trzech pism Porsche AG skierowanych do byłego wiceprzewodniczącego Verheugena. Uznał on jednak, że części nieujawnione są objęte wyjątkiem dotyczącym ochrony interesów handlowych Porsche AG.

Rzecznik uznał, że Komisja nie przedstawiła przekonujących dodatkowych wyjaśnień dotyczących poszczególnych faktów sprawy, aby uzasadnić swoją decyzję o przekazaniu jedynie częściowego ujawnienia przedmiotowych dokumentów. W związku z tym uznał on, że nie uzasadniwszy należycie powodów, dla których odmówił dostępu do trzech pism Porsche AG skierowanych w całości do byłego wiceprzewodniczącego Verheugena, Komisja popełniła przypadek niewłaściwego administrowania. Rzecznik wygłosił w tym względzie krytyczną uwagę.

OKOLICZNOŚCI LEŻĄCE U PODSTAW SKARGI

1. Skarżący jest organizacją pozarządową działającą w dziedzinie ochrony środowiska. W dniu 1 marca 2007 r. zwróciła się do Komisji o dostęp do informacji i dokumentów będących w posiadaniu Dyrekcji Generalnej ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu oraz byłego wiceprzewodniczącego Verheugena. Wymagane informacje i dokumenty dotyczyły spotkań między Komisją a przedstawicielami producentów samochodów, podczas których omówiono podejście Komisji do emisji dwutlenku węgla z samochodów na dzień 1 stycznia 2006 r. Komisja udzieliła jedynie częściowego dostępu do żądanych dokumentów.

2. W dniu 25 czerwca 2007 r., zgodnie z art. 7 akapit drugi [1] rozporządzenia nr 1049/2001 z dnia 31 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (zwanego dalej „rozporządzeniem 1049/2001”), skarżący złożył do Komisji wniosek potwierdzający, który odpowiedział w dniu 9 sierpnia 2007 r.

3. Komisja poinformowała skarżącego, że aby ocenić, czy wyjątek od prawa dostępu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 [2] lub art. 4 ust. 2 [3] rozporządzenia 1049/2001, miał zastosowanie do treści wspomnianych pism, konieczne jest skonsultowanie się z autorami [4] 18 pism, które były wiceprzewodniczący Verheugen otrzymał od różnych producentów samochodów. Wskazała ona, że po przeprowadzeniu tych konsultacji umożliwi skarżącemu dostęp do wszystkich pism, które nie były objęte wyżej wymienionymi wyjątkami.

4. W dniu 14 listopada 2007 r. Komisja poinformowała skarżącego, że 15 z rozpatrywanych pism nie podlegało wyjątkowi od prawa dostępu. Skarżący uzyskał zatem dostęp do tych pism. Komisja odmówiła jednak udzielenia dostępu do trzech pism, które Porsche AG wysłało do byłego wiceprzewodniczącego Verheugena. W ten sposób oparła swoją decyzję na wyjątku określonym w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia 1049/2001 [5], a mianowicie na tym, że ich ujawnienie naruszyłoby ochronę interesów handlowych spółki.

PRZEDMIOT DOCHODZENIA

5. Skarżący twierdził, że Komisja:

- niesłusznie odmówił dostępu do pism Porsche AG na podstawie art. 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia 1049/2001; oraz
- niesłusznie odmówił częściowego dostępu do pism Porsche AG na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001 [6] .

Skarżący twierdził, że Komisja powinna udzielić mu dostępu do żądanych pism w całości.

DOCHODZENIE

6. Skarga została przekazana Komisji z wnioskiem o wydanie opinii na temat jej treści do dnia 31 maja 2008 r. Komisja wystąpiła z wnioskiem o przedłużenie terminu do dnia 30 czerwca 2008 r. Po otrzymaniu opinii Komisja została następnie przekazana skarżącemu z zaproszeniem do przedstawienia uwag. Skarżący przedstawił swoje uwagi w dniu 4 września 2008 r.

7. W dniu 25 września 2008 r., zgodnie z art. 3 ust. 2 statutu Rzecznika, służby Rzecznika Praw Obywatelskich przeprowadziły w siedzibie Komisji kontrolę dokumentów, do których odniósł się skarżący.

8. Kopia sprawozdania z kontroli została przesłana zarówno do skarżącego, jak i do Komisji.

9. W dniu 27 października 2008 r. Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawił Komisji projekt zalecenia.

10. W ciągu sześciu miesięcy od pierwotnego terminu wyznaczonego przez Rzecznika Praw Obywatelskich na udzielenie odpowiedzi na jego projekt zalecenia Komisja wielokrotnie zwracała się o przedłużenie tego terminu. Komisja stwierdziła, że jest świadoma, że nie może w nieskończoność odroczyć odpowiedzi na projekt zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich, ale że wolała wyczerpać wszystkie możliwości osiągnięcia porozumienia ze stroną trzecią (Porsche AG), a nie po prostu „potwierdzać swoją decyzję o nieujawnianiu dokumentów”. Rzecznik Praw Obywatelskich uwzględnił wszystkie wnioski o przedłużenie terminu.

11. W dniu 30 września 2009 r. Komisja skierowała do Rzecznika pismo, w którym oświadczyła, że postanowiła udzielić częściowego dostępu do tych trzech pism i w związku z tym stworzyła redagowane wersje dokumentów. Komisja przedłożyła niniejszy wniosek w sprawie przyznania częściowego dostępu Porsche AG. Ta ostatnia nie poinformowała jednak Komisji o swojej opinii w tej sprawie.

12. W dniu 27 października 2009 r. służby Komisji wyjaśniły, że „*procedura ujawniania trzech pism nie mogła nastąpić przed połową listopada 2009 r.*”. Komisja stwierdziła ponadto, że

może dostarczyć Rzecznikowi Praw Obywatelskich, jeżeli sobie tego życzy, kopię pisma notyfikacyjnego, który ma zostać wysłany do Porsche.

13. W dniu 9 listopada 2009 r. Rzecznik Praw Obywatelskich przesłał Komisji kolejne pismo, w którym zwrócił się o (i) kopię pisma zgłoszeniowego, które Komisja przesała do Porsche AG, oraz (ii) informacje o wyniku postępowania wszczętego przez Komisję w celu udzielenia dostępu do odpowiednich pism.

14. W dniu 4 grudnia 2009 r. Komisja odpowiedziała, że (i) pismo z powiadomieniem zostanie wkrótce wysłane do Porsche AG oraz (ii) kopia powiadomienia zostanie przekazana Rzecznikowi Praw Obywatelskich. W tym względzie ponownie skontaktowano się z Komisją, ale okazało się, że do dnia 15 grudnia 2009 r. pismo z powiadomieniem do Porsche nadal nie zostało wysłane.

15. W związku z tym w dniu 24 lutego 2010 r. Rzecznik Praw Obywatelskich przedłożył Parlamentowi sprawozdanie specjalne, w którym przedstawił swoje ustalenia, a mianowicie, że opóźniając odpowiedź na projekt zalecenia i nie wykonując zobowiązania do powiadomienia Porsche AG o zamiarze ujawnienia, Komisja naruszyła ciężący na nim obowiązek, zgodnie z art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej [7], do lojalnej i dobrej wiary w toku dochodzenia [8].

16. W dniu 11 marca 2010 r. Komisja przesała odpowiedź na projekt zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich, który został przekazany skarżącemu z zaproszeniem do przedstawienia uwag. W dniu 6 maja 2010 r. skarżący przesłał swoje uwagi.

ANALIZA I WNIOSKI RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

A. Zarzucanie nieudzielenia dostępu do odpowiednich dokumentów i związanych z nimi roszczeń

Argumenty pierwotnie przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

17. Skarżący twierdził, że Komisja niesłusznie odmówiła (i) dostępu do pism Porsche AG na podstawie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia 1049/2001 oraz (ii) częściowego dostępu do pism Porsche AG na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001. Twierdziła ona również, że Komisja powinna udzielić jej dostępu do żądanych pism w całości.

18. Skarżący twierdził, że Komisja nie przedstawiła szczegółowych wyjaśnień w odniesieniu do interesów handlowych Porsche AG i że nie wzięła pod uwagę nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem informacji.

19. W swojej opinii Komisja stwierdziła, że w trzech przedmiotowych pismach przedstawiono szczegółowe informacje na temat „specyficznej pozycji Porsche AG na rynku motoryzacyjnym”.

Komisja stwierdziła następnie, że nie może przedstawić dalszych szczegółów dotyczących treści pism bez ujawnienia ich treści. Komisja stwierdziła, że ujawnienie pism naruszyłoby ochronę interesów handlowych Porsche AG.

20. Ponadto Komisja wskazała, że faktycznie przeprowadziła „*test interesu publicznego*” i stwierdziła, że interesy handlowe Porsche AG przeważają nad interesem publicznym polegającym na ujawnieniu pism. Nie można było udzielić częściowego dostępu, ponieważ pisma nie zawierały części, które mogłyby zostać ujawnione bez szkody dla interesów handlowych Porsche AG.

Kontrola dokumentów przez Rzecznika Praw Obywatelskich

21. Służby Rzecznika Praw Obywatelskich odwiedziły pomieszczenia Komisji i skontrolowały następujące dokumenty, które Komisja uznała za poufne:

- (i) Pismo z dnia 28 listopada 2005 r. wraz z załącznikami od pana Wiedekinga, prezesa Porsche AG, do wiceprzewodniczącego Verheugena.
- (II) Pismo pana Wiedekinga z dnia 15 grudnia 2006 r. skierowane do wiceprzewodniczącego Verheugena.
- (III) Pismo Porsche AG z dnia 2 lutego 2007 r. zawierające kopie pism wysłanych przez pana Wiedekinga do kanclerz Merkel, przewodniczącego Barroso i wiceprzewodniczącego Wallströma.
- (IV) Wymiana wiadomości e-mail między Komisją a Porsche AG, w której Komisja poinformowała Porsche AG, że zamierza nie ujawniać powyższych pism.

Ocena Rzecznika Praw Obywatelskich prowadząca do sporządzenia projektu zalecenia

22. Art. 1 lit. a) rozporządzenia 1049/2001 stanowi, że celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie jak najszerszego dostępu do dokumentów będących w posiadaniu Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem sądów wspólnotowych wszelkie wyjątki od tej zasady muszą być interpretowane w sposób ścisły.

23. Aby rozpatrzyć wniosek o dostęp do dokumentów, Komisja musi postępować zgodnie z sekwencją oceny [9] przedstawioną poniżej i zbadać, czy:

- i) żądany dokument wchodzi w zakres jednego z wyjątków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001;
- (II) ujawnienie dokumentu stanowiłoby konkretne i rzeczywiste naruszenie chronionego interesu;
- (III) nie ma nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem; oraz

(IV) potrzeba ochrony dotyczy całego dokumentu, o którym mowa.

24. Komisja odmówiła skarżącemu dostępu do trzech pism Porsche AG na podstawie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia 1049/2001. Zgodnie z tym przepisem „*instytucje odmawiają dostępu do dokumentu, jeżeli ujawnienie naruszyłoby ochronę interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej [...]*”.

25. Trzy pisma Porsche AG zostały sporządzone, gdy Komisja skonsultowała się z kluczowymi zainteresowanymi stronami w sprawie przeglądu wspólnotowej strategii na rzecz zmniejszenia emisji dwutlenku węgla z samochodów osobowych. Było zatem prawdopodobne, że te trzy pisma zawierały informacje na temat stosunków handlowych Porsche AG. W konsekwencji Komisja mogła uznać, że wchodzą one w zakres stosowania wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.

26. W tym względzie Rzecznik zbadał, czy informacje zawarte w odpowiednich dokumentach były rzeczywiście tak wrażliwe, że ujawnienie tych ostatnich miałoby poważny wpływ na interesy handlowe Porsche AG.

27. Jedynym konkretnym odniesieniem Komisji do treści pism było to, że „*w tych pismach Porsche AG wyjaśniło swoją szczególną pozycję na rynku motoryzacyjnym*”.

28. Można to racjonalnie rozumieć jako związane z szeroko rozumianymi interesami handlowymi Porsche AG, w tym z jego udziałem w rynku; swoją strategią handlową; dane przemysłowe, finansowe, bankowe lub handlowe, w tym informacje dotyczące stosunków handlowych lub umów spółki; metody oceny kosztów; i jego firma know-how.

29. Przeprowadzona przez Rzecznika Praw Obywatelskich kontrola dokumentów wykazała, że pisma i/lub załączniki do nich nie odnoszą się wyłącznie do opisanych powyżej chronionych interesów handlowych. Ponadto nie można wykluczyć, że niektóre informacje zawarte w pismach były już dostępne w domenie publicznej, ujawnione przez samą spółkę lub przez inne podmioty, takie jak właściwe organy krajowe dla tego sektora, czy nawet przez specjalistyczne publikacje dotyczące przemysłu motoryzacyjnego.

30. W tym względzie art. 4 ust. 1 statutu Rzecznika Praw Obywatelskich stanowi, że Rzecznik Praw Obywatelskich i jego pracownicy „*nie są zobowiązani do ujawniania informacji lub dokumentów, które uzyskują w trakcie dochodzenia*”. W związku z tym Rzecznikowi Praw Obywatelskich nie wolno cytować dokumentów, które instytucja uważa za poufne, ani odwoływać się do nich w taki sposób, aby ich treść mogła zostać ujawniona.

31. Nawet gdyby pisma zawierały dokładnie taki rodzaj informacji, o którym mowa w pkt 28 powyżej, sam ten fakt niekoniecznie oznaczałby, że ich ujawnienie w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyłoby interesy handlowe Porsche AG. Jak orzekł Sąd Pierwszej Instancji (obecnie Sąd) w niedawnym wyroku [10], gdyby wszystkie informacje dotyczące spółki i jej stosunków handlowych zostały uznane za objęte ochroną interesów handlowych zgodnie z art.

4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, ogólna zasada udzielania społeczeństwu możliwie najszerszego dostępu do dokumentów będących w posiadaniu instytucji nie byłaby skuteczna.

32. Samo odniesienie przez Komisję do „*szczególnej pozycji Porsche AG na rynku motoryzacyjnym*”, które nie zostało poparte żadnym innym odniesieniem do poszczególnych okoliczności sprawy, nie wystarczyło do stwierdzenia, że zastosowanie ma wyjątek przewidziany w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia 1049/2001.

33. Rzecznik uznał zatem, że Komisja nie wykazała, że ujawnienie odpowiednich dokumentów konkretnie i faktycznie naruszyłoby interesy handlowe Porsche AG. Ponadto rzecznik nie był przekonany argumentem Komisji, zgodnie z którym częściowy dostęp, gdyby został przyznany, musiałby zaszkodzić interesom handlowym Porsche AG.

34. Gdyby zamiarem Komisji było poparcie odmowy udzielenia dostępu poprzez wskazanie (oraz przedstawienie Rzecznikowi podczas kontroli odpowiednich dokumentów, o których mowa w ppkt (iv) powyżej), że Porsche AG poprosiło ją o nieujawnianie pism, Rzecznik przypomina, że zgodnie z orzecznictwem wspólnotowym opinie wyrażone przez autora dokumentu będącego osobą trzecią w ramach konsultacji przewidzianych w art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 nie są wiążące dla Komisji [11]. Pomimo wniosku Porsche AG Komisja była nadal zobowiązana do przeprowadzenia własnej oceny dotyczącej stosowania wyjątków przewidzianych w art. 4 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1049/2001.

35. Na podstawie dostępnych dowodów nie można było ustalić, czy Komisja przeprowadziła badanie interesu publicznego. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę ustalenia zawarte w pkt 33 w związku z pkt 23 powyżej, nie było konieczne badanie istnienia nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem informacji.

36. W świetle powyższych rozważań Rzecznik stwierdził, że Komisja niesłusznie odmówiła dostępu do trzech pism Porsche AG na podstawie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i art. 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001. Był to przypadek niewłaściwego administrowania. W związku z tym przedstawił on Komisji projekt zalecenia zgodnie z art. 3 ust. 6 swojego statutu. Niniejszy projekt zalecenia przedstawiono poniżej pod nagłówkiem „*Projekt zalecenia*”.

Projekt zalecenia

„*Komisja powinna udzielić dostępu do trzech pism wysłanych przez Porsche AG do wiceprzewodniczącego Verheugena w całości lub rozważyć ich częściowe ujawnienie*”.

Argumenty przedstawione Rzecznikowi po jego projekcie zalecenia

37. W odpowiedzi na projekt zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich Komisja stwierdziła, że postanowiła udzielić częściowego dostępu do trzech pism Porsche AG byłemu wiceprzewodniczącemu Verheugenowi i załączyła kopie wspomnianych pism, w których pewne informacje zostały usunięte. Komisja wyjaśniła, że pismem z dnia 11 stycznia 2010 r.

poinformowała Porsche AG o zamiarze częściowego ujawnienia tych trzech pism. W dniu 5 marca 2010 r. Porsche AG poinformowało Komisję pocztą elektroniczną, że zaakceptowało propozycję częściowego ujawnienia.

38. Ponadto Komisja wyraziła ubolewanie z powodu znacznego opóźnienia w odpowiedzi na projekt zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich. W tym względzie wskazała, że niniejsza sprawa była pierwszą, w której Rzecznik zalecił Komisji uchylenie sprzeciwu strony trzeciej wobec ujawnienia dokumentów. Komisja wyjaśniła, że odpowiedź została opóźniona ze względu na wysiłki podjęte w celu osiągnięcia porozumienia z Porsche AG w sprawie częściowego ujawnienia, aby uniknąć niepotrzebnego postępowania sądowego.

39. W swoich uwagach dotyczących odpowiedzi Komisji skarżący wskazał, że Komisja powinna udzielić pełnego dostępu do trzech pism Porsche AG.

Ocena Rzecznika po jego projekcie zalecenia

40. Rzecznik rozumie, że Komisja odmówiła udzielenia w całości dostępu do trzech pism Porsche AG skierowanych do byłego wiceprzewodniczącego Verheugena na podstawie art. 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia 1049/2001.

41. Jednakże w swojej pierwotnej opinii i opóźnionej odpowiedzi na projekt zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich Komisja nie przedstawiła żadnych wyjaśnień dotyczących poszczególnych okoliczności faktycznych sprawy, które mogłyby uzasadniać zastosowanie powyższego wyjątku do skreślonych ustępów. Jak wspomniano w pkt 33 powyżej, Komisja nie wykazała, że ujawnienie wszystkich istotnych dokumentów w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyłoby interesy handlowe Porsche AG.

42. Rzecznik przypomina, że rozporządzenie 1049/2001 przewiduje co do zasady prawo dostępu do dokumentów Komisji oraz że decyzja o odmowie dostępu jest ważna tylko wtedy, gdy opiera się na jednym z wyjątków określonych w art. 4 rozporządzenia 1049/2001 [12]. Wszelkie wyjątki od tej zasady muszą być interpretowane w sposób ścisły [13].

43. Ponadto Rzecznik Praw Obywatelskich zwraca uwagę, że nie zwrócił się do Komisji o „nadzorowanie” sprzeciwu strony trzeciej wobec ujawnienia dokumentów. Jak już wskazano w pkt 34 powyżej, wskazał on, że zgodnie z orzecznictwem wspólnotowym takie zarzuty nie są dla Komisji obowiązkowe. Komisja jest nadal zobowiązana do przeprowadzenia własnej oceny i przedstawienia przekonujących pod względem prawnym argumentów, dlaczego pełne ujawnienie nie jest możliwe. Komisja nie zastosowała się do tej procedury, nawet po konsultacji z zainteresowaną stroną trzecią. Jest to przypadek niewłaściwego administrowania, a Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawi poniżej krytyczną uwagę.

44. Ponadto Rzecznik nie uważa za konieczne dalszego wyjaśniania kwestii opóźnienia Komisji w odpowiedzi na projekt zalecenia, który stał się przedmiotem sprawozdania specjalnego przedłożonego Parlamentowi. Przyznał, że Komisja wyraża ubolewanie i ufa, że doloży wszelkich starań, aby uniknąć podobnych sytuacji w przyszłości.

B. Konkluzje

Na podstawie dochodzenia w sprawie tej skargi Rzecznik zamyka ją z następującą uwagą krytyczną:

Nie uzasadniwszy należycie, dlaczego odmówiła dostępu w całości do trzech pism wysłanych przez Porsche AG do byłego wiceprzewodniczącego Verheugena, Komisja dopuściła się niewłaściwego administrowania.

Skarżący i Komisja zostaną poinformowani o tej decyzji.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lipca 2010 r.

[1] Dz.U. L 145, s. 43. Artykuł 7 akapit drugi rozporządzenia 1049/2001 stanowi, że: „*W przypadku całkowitej lub częściowej odmowy wnioskodawca może, w terminie 15 dni roboczych od otrzymania odpowiedzi instytucji, złożyć wniosek potwierdzający, zwracając się do instytucji o ponowne rozpatrzenie jej stanowiska.*”

[2] Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia 1049/2001 ma następujące brzmienie: „*Instytucje odmawiają dostępu do dokumentu, jeżeli ujawnienie naruszyłoby ochronę:*

a) interes publiczny w odniesieniu do:

- bezpieczeństwo publiczne,*
- sprawy obronne i wojskowe,*
- stosunki międzynarodowe,*
- finansowa, pieniężna lub gospodarcza polityka Wspólnoty lub Państwa Członkowskiego;*

B) prywatności i integralności osoby fizycznej, w szczególności zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym dotyczącym ochrony danych osobowych.

[3] Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001 ma następujące brzmienie: „*Instytucje odmawiają dostępu do dokumentu, jeżeli ujawnienie naruszyłoby ochronę:*

interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej,

— postępowanie sądowe i doradztwo prawne,

cel inspekcji, dochodzeń i audytów, chyba że za ujawnieniem przemawia nadrzędny interes publiczny”.

[4] Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia 1049/2001 ma następujące brzmienie: „*W odniesieniu do dokumentów osób trzecich instytucja konsultuje się z osobą trzecią w celu oceny, czy zastosowanie ma wyjątek określony w ust. 1 lub 2, chyba że jest jasne, że dokument ten zostanie ujawniony lub nie.*”

[5] Zob. przypis 5.

[6] Artykuł 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001 ma następujące brzmienie: „*Jeżeli tylko części żądanego dokumentu są objęte którymkolwiek z wyjątków, pozostałe części dokumentu zostają ujawnione.*”

[7] Artykuł 13 ust. 2 TUE ma następujące brzmienie: „*Każda instytucja działa w granicach uprawnień przyznanych jej w Traktatach oraz zgodnie z procedurami, warunkami i celami określonymi w Traktatach. Instytucje praktykują wzajemną lojalną współpracę.*”

[8] Sprawozdanie jest dostępne na stronie internetowej Rzecznika Praw Obywatelskich pod następującym adresem:

<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark> [Link]

[9] Zgodnie z wyrokiem z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie T-380/04 Terezakis przeciwko Komisji, pkt 88, Zb.Orz. s.-II-11.

[10] Zob. sprawa T-380/04, Terezakis przeciwko Komisji, pkt 93, Zb.Orz. 2008, s. II-11.

[11] Idem, pkt 60.

[12] Sprawy C-64/05 Szwecja przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2007, s. I-11389, pkt 57 i sprawa C-266/05 P Sison przeciwko Radzie, Zb.Orz. s. I-1233, pkt 62.

[13] sprawa C-64/05 Szwecja przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2007, s. I-11389, pkt 66; sprawa C-266/05 P Sison przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2007, s. I-1233, pkt 63.